

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
17. marts 2010
J.nr. 0903876

Sammenstilling af oplysninger fra de danske ambassader i Sverige, Norge, Finland, Tyskland, Holland og USA angående retlig regulering m.v. på piercingområdet

Uddannelse af piercere

Sverige:	Ingen uddannelseskrav
Norge:	Så vidt ses ingen uddannelseskrav
Finland:	Ingen uddannelseskrav
Tyskland:	Ingen uddannelseskrav
Holland:	Ingen uddannelseskrav
USA:	Uddannelse er et delstatsanliggende. I mange delstater har også byer eller kommuner kompetence til at fastsætte krav og standarder relateret til piercing. 38 delstater har ingen uddannelseskrav.

Autorisation af piercere eller piercingklinikker

Sverige:	Ingen autorisationsordning
Norge:	Så vidt ses ingen autorisationsordning
Finland:	Ingen autorisationsordning
Tyskland:	Ingen autorisationsordning, men der kræves næringsbrev.
Holland:	Ingen autorisationsordning for piercere, men vareloven kræver, at klinikker, der foretager piercingoperationer, godkendes og autoriseres af de kommunale sundhedsmyndigheder på vegne af sundhedsministeren.
USA:	Autorisation er et delstatsanliggende. I mange delstater har også byer eller kommuner kompetence til at fastsætte krav og standarder relateret til piercing. I 30 delstater er der krav om licens til piercere og/eller piercingklinikker. Disse licenser uddeles oftest af delstatens Department of Health.

Kontrolforanstaltninger og myndighedsansvar

Sverige:	I en forordning under miljøloven reguleres miljø- og sundhedsfarlig virksomhed, herunder piercing. Det følger heraf, at erhvervsvirksomhed, der indebærer risiko for blodsmitte, herunder piercingvirksomhed, skal anmeldes til det kommunale miljønævn inden virksomheden påbegyndes. Den virksomhedsdrivende træffe forsigtighedsforanstaltninger; piercere skal have kendskab til risici forbundet med piercing, føre egenkontrol, foretage risikobedømmelser og træffe almene hygiejneforanstaltninger. Socialstyrelsen rådgiver og vejleder miljønævnene i tilsynsførelsen – i visse tilfælde i samarbejde med Forbrugerrådet.
Norge:	I en forskrift om hygiejnekrav for frisør-, hudpleje-, tatoverings- og piercingvirksomhed med hjemmel i kommunehelsetjenesteloven og smitteværnsloven er der

hygiejnekrav til blandt andet piercere og tatovører, med det formål at sikre hygiejniske forhold og forebygge overførslen af smitsomme sygdomme, blandt andet via krav til lokalernes indretning og udstyr. Den kommunale helseværnstjeneste – ofte knyttet til en kommunelæge – godkender lokaler og fører tilsyn med at hygiejnekravene overholdes. Reglerne gælder ikke for virksomhed, som drives i sundhedsfagligt øjemed.

- Finland:** Lov om sikkerhed vedrørende forbrugsprodukter og tjenesteydelser (forbrugerbeskyttelsesloven), som henhører under Beskæftigelses- og Økonomiministeriet, dækker alle ydelser, som ikke er dækket af specifik lovgivning, herunder piercing. Loven forpligter tjenesteudbydere til at forsyne forbrugerne med nødvendig information til at kunne vurdere den mulige risiko for helbred og ejendele, som er forbundet med ydelsen, og til at rapportere om risikoen til og samarbejde med myndighederne om forholdsregler til at eliminere risikoen. Markedsovervågningsproceduren tilstræber, at virksomhederne selv træffer tilfredsstillende korrigerende forholdsregler i samarbejde med myndighederne. Handler virksomheden ikke frivilligt, kan myndighederne udstede påbud, ligesom myndighederne har ret til at foretage inspektioner og indsamle prøver. Myndighedsansvaret ligger på centralt hold hos Sikkerhedsteknikmyndigheden og lokalt hos lenskontoret samt kommunernes sundhedsinspektører, der generelt har ansvar for overvågning af produktsikkerhed som en del af den miljømæssige sundhedspleje, herunder fødevarerkontrol og offentlige sundhedsopgaver. Finsk lovgivning indeholder i øvrigt en særlig bestemmelse om, at let fordærvelige fødevarer ikke må håndteres af personer, som bærer piercingsmykker, medmindre smykkerne tildækkes.
- Tyskland:** Der kræves næringsbrev, som udstedes af de lokale erhvervsmyndigheder. En forbundslov om beskyttelse mod virusoverførte og andre sygdomsfremkaldende infektioner er på delstatsniveau omsat i hygiejnebekendtgørelser, der regulerer hvordan ikke-medicinsk uddannet personale skal forholde sig i situationer, hvor der stikkes i hud eller hud såres med infektions- eller sygdomsfare. De kommunale sundhedsmyndigheder foretager regelmæssig kontrol af piercing-studios.
- Holland:** Godkendelse efter vareloven forudsætter, at klinikkerne overholder standarder fastsat af det nationale hygiejnecenter, hvilket kontrolleres ved forudgående inspektion af de kommunale sundhedsmyndigheder og efterfølgende af forbruger- og fødevarermyndighederne. Sundhedsmyndighederne har offentliggjort en liste over samtlige godkendte piercingklinikker.
- USA:** Kontrolforanstaltninger er et ansvar for delstaternes myndigheder. I mange delstater har også byer eller kommuner kompetence til at fastsætte krav og standarder relateret til piercing. Det er helt overvejende bekymringer om sundhedsforhold snarere end forbrugerhensyn, der har været drivkraften bag de mange forskellige lovgivninger; implementering af og kontrol med reguleringen ligger derfor også generelt hos de enkelte delstaters eller byers sundhedsmyndigheder. I 29 af delstaterne er der regler om hygiejne og sikkerhed, der skal overholdes af piercingklinikkerne.

Aldersgrænser

- Sverige:** Ingen aldersgrænse, men det er Socialstyrelsens opfattelse, at piercing ikke bør foretages på en umyndig (under 18 år) uden tilladelse fra forældre eller værge.
- Norge:** Ingen specifikt lovfæstet aldersgrænse. Forældrene har efter børneloven ret og pligt til at træffe bestemmelse om barnets personlige forhold, men denne ret begrænses af lovens bestemmelse om, at barnet skal have stadig større selvbestemmelse med alderen og frem til barnet er myndig.

- Finland: Ingen aldersgrænser, men det er myndighedernes opfattelse, at unge under 18 år på grund af risiciene ikke bør pierces (øreflippen undtaget).
- Tyskland: Ingen aldersgrænse, idet unge under 18 år dog som hovedregel skal have samtykke fra forældre eller værge, medmindre den unge anses for at være i besiddelse af tilstrækkelig modenhed til selv at kunne træffe beslutning om et sådant indgreb i kroppens udseende.
- Holland: Vareloven indeholder forbud mod at pierce unge under 16 år i alle kropsdele med undtagelse af øreflippen. Unge mellem 12 og 16 kan pierces med samtykke fra ledsagende forælder eller værge, dog ikke i kønsdele eller pigers brystvorter.
- USA: Aldersgrænser er et delstatsanliggende. I mange delstater har også byer eller kommuner kompetence til at fastsætte krav og standarder relateret til piercing. 37 stater har regler om, at unge under 18 år ikke må pierces, medmindre forældrene har samtykket hertil. Det varierer, om det kræves, at forældrene er fysisk tilstede eller blot skal have afgivet et skriftligt samtykke. I de fleste tilfælde kan overtrædelse af reglerne om alder straffes med bøde eller fængsel til pierceren.